ונזרקה יחד עם ההצגה

הסתיים החוזה שלה, לא היתה דפנה מוכנה להמתין חודשים ללא תעסוקה עד שתזכה בתפקיד נוסף, הצטרפה לחמאם, להצגתו של שייקה אופיר. שם הופיעה במשך חצי שנה.

כאשר בתום זמן זה הוצע לה שוב על־ידי הקאמרי להחליף את גיזה אלמגור ב־קפיטן קארגיוז, דחתה דפנה את ההצעה. „איני מוכנה יותר להיות מחליפה אלא ב־מיקרה שיש צורך דחוף להציל הצגה, ו־במיוחד לא בתפקיד שקודם הודיעו לי ש־אינני מתאימה לו.“

נסיון מאלף זה של ארבע שנות חיים ב־תיאטרון ישראלי הספיק לדפנה כדי להגיע למסקנה שהיא רוצה להיות שחקנית בלתי־תלויה, לא להשתייך לקולקטיבים ולתיאטרון קבוע.

העובדה שדפנה דן לא קורצה מאותו חומר ממנו עוצבו רוב השחקניות הצעי־רות על הבמה הישראלית, מכניסה אותה מדי פעם לצרות. אמרה היא: „בזמן ה־עבודה עצמה קיים רק דבר אחד שמעניין אותי, וזה התפקיד שאני מגלמת. אני יודעת שאני בחורה שלא קל לעבוד איתה, וזה משום שאני דורשת מעצמי יותר ממה שאני דורשת מאחרים.“

הנהלת האהל סברה אחרת. אמר יהודה גבאי: „מה שאנחנו חייבים לדפנה, זה זר־פרחים על עשיתה מה שעשתה לפני הצגת־הבכורה ולא אחריה. זה צריך לשמש שעור שאנשים ידעו שאי־אפשר לקפוץ מכסית ישר לבמה. אחרי מיקרים כאלה אתה מת־חיל לשנוא את המיקצוע.“

דפנה דן השחקנית הצעירה אשר גרמה השבוע לביטולה של הצגת הבכורה ב**אהל**, בהאשימה את הנהלת התיאטרון בחוסר התחשבות בעוד ש־היא הואשמה על ידם בהתנשאות וברברנות.

אנשים

נלסון לדה־גול

הסיפור האחרון המהלך בחוגי שגרירות־ישראל בפאריס, דן בתקרית לא נעימה, ש־אירעה לאחרונה לנספח הצבאי שליד השג־רירות, אלוף־משנה **יצחק בראון**. לפי אותו ספור הוצג בראון באחת ההזדמנויות בפני נשיא צרפת, הגנרל **שארל דה־גול**. תוך כדי שיחה הציע בראון לנשיא סיגריה ישראלית. הנשיא דחה את ההצעה בהצהירו כי אינו מעשן, אולם מכיוון שראה שקופ־סת הסיגריות שבידי בראון היא ישראלית, התעניין לדעת לפשר הכתב העברי. הסביר לו בראון: „שם הסיגריות הוא נלסון!“ הנשיא העוה את פניו והפטיר: „ולנשיא צרפת אתה רוצה להגיש סיגריה בשם זה?“ • • • תביעה משפטית מיוחדת במינה הוג־שה לאחרונה על־ידי זוג אזרחים תל־אבי־ביים, מרדכי ונחמה רונן, נגד הנהלת קולנוע בן־יהודה בתל־אביב. השניים תוב־עים מהקולנוע פיצוי בסך של 500 ל״י, עבור הביזיון הפ־מבי שנגרם להם לפני כחודש ימים בעת שקנו כרטיסים להצגת הסרט עץ או פלסטין. כשעמדו להיכנס לר־אית את הסרט, התברר להם שמקומותיהם תפוסים, ולא ניתן להם לחזות בסרט. יתכן והיו נמנעים מהגיש את התביעה, אלמלא ידעו שמקומותיהם נתפסו, כיוון שבאותו יום ביקר בסרט ראש־הממשלה **דויד בן־גוריון**, והיה צריך להקציב לפמלייתו מס־פר כרטיסים שנמכרו קודם לאחרים • • • שר החקלאות **משה דיין** הוכיח השבוע כי למרות מעמדו כשר, עדיין הוא משתמש בסלנג הציוני למחצה של צה״ל. כאשר הוזמן לערוך ויכוח פומבי על בעיות כלכלה בפני סטודנטים בירושלים, כשמולו יתייצב הח״כ הליברלי **יוסף ספיר**, תבע דיין את הזכות להיות הנואם האחרון גם בהרצאת הפתיחה וגם בהרצאת הסיום. כאשר יוסף ספיר לא הסכים לכך, הצהיר דיין: „עם ספיר אני מיכן להתווכח רק על עובדות, עיפות ובי־צים אך לא על מדיניות כלכלית.“ כאשר פנה אליו יושב־ראש התאחדות הסטודנטים **בן־ציון אליאש**, ביקשו להשתתף בוי־כוח כיוון שהוכנו כבר מודעות, השיב דיין: „אני לא עזרה סוציאלית ואינני נותן קוב־צרטים.“ סיים דיין את החיכוך: „אין דבר, אליאש, אתה בחור צעיר, בבנין הארץ תנו־חם“ • • • על אופיו של מי שהיה פרקליטו של אדולף אייכמן, הדר׳ **רוברט סרוואצ־יוס**, מעיד אחד המוצגים בתערוכת תחביב. בין א־ספי האוטוגראפים המוצגים בתערוכה מוצג גם מכתב תשובה של סרוואציוס ל־אספן שביקש את חתימתו. כותב סרוואציוס: „לצערי אינני יכול לשלוח את חתימתי מכי־וון שבאיפן עקרוני איני מחלק אוטוגראפים.“ מתחת להצהרה זו התנוססה חתימתו של הפרקליט.

★ ★ ★

שנים־עשר הכדורגלנים

אחד מעורכי מעריב, ד״ר **דויד לאזר**, פירסם ביום שישי האחרון בעתונו מאמר ארוך בגנות הפסד ימי־העבודה בעסיים של משחקי־הכדורגל הבינלאומיים. תוך כדי כך העיד לאזר על עצמו: „כותב טורים אלה הוא חובב כדורגל מושבע משחר ימי יל־דותו.“ אולם נראה, שלמרות חיבתו הגדו־לה לכדורגל, טרם הספיק ד״ר לאזר ללמוד מהו מספר השחקנים המשחקים בכל קבו־צה. שכן, באותה רשימה, בתארו מישחק בינלאומי, כתב: „קורה או ששנים־עשר בחורים בועטים בכדור“ • • • הסבא ה־מפורסם ביותר בישראל, ר׳ **נחמן שטר־קס**, סבו של **יוסלה שוחמכר**, השתתף לאחרונה בטקס הנחת אבן־פינה שנערך ב־שכונת מאה־שערים. סביבו הסתובבו יל־דים רבים וסבא שטרקס נעץ בהם את מב־טיו. העיר אחד הנוכחים, שהבחין כיצד מתבונן הזקן בילד הדומה ליוסלה: „לחטוף או לא לחטוף — זוהי השאלה!“ • • • הסופר הישראלי הצעיר **שמואל מזר**, ש־זכה השבוע בפרס אקו״ם לספרות על קובץ הספורים שלו סופרמארקט לאשליות, זכה בו ביום להפתעה נוספת: הוא קיבל הודעה מהוצאת ניו־וורלד־רייטינג בניו־יורק, בה נמ־סר לו שספרו יתורגם לאנגלית ויופץ על ידי הוצאה ספרותית מכובדת זו. • • • דיירי הבתים ברחוב צפון תל־אביבי קטן התעוררו באחד הלילות משנתם למשמע צע־קות אימים „הצילו! הצילו!“ שבקעו מבעד לחלונות אחד הבתים. השכנים זיהו את מקור זעקות העזרה בעתונאית **ברוריה אבידן**. בבוקר התברר התעלומה: העתונ־אית הצעירה הקיצה בחצות משנתה כשהר־גישה בגוף מוזר המתנוצע במיטתה — היא פרצה בזעקות גילתה שהיה זה חתול של אחד השכנים.

★ ★ ★

פרידת הגרקו

אי־נעימות מסויימת נגרמה לזמרת השאנ־סונים הצרפתיה **ג׳ולייט גרקו** בשבוע האחרון, כאשר נודע לה שמעלליה התפר־סמו בגליון האחרון של העולם הזה. לפני צאתה החליטה הגרקו להגיב על הפרסום, פירסמה הצהרה לעתונות בנוסח הבא: „הק־הל הישראלי הוכיח הבנה לשאנסון הצרפתי למעלה מהמשוער. מצאתי בישראל ידידים ושוחרי־אמנות כמוהם לא מצאתי בשום ארץ בעולם. אני רוצה להודות לקהל ולעתונות ולהצטער על כך שיש למדינה נפלאה זו עתון אחד שאיננה ראויה לו.“ שום עתון לא פירסם את הודעתה • • • מנהלי מועדון הלילה שומאך־כיאם ביפו, בו מופיעה עתה הזמרת הספרדיה **כרמלה דיראו** החליטו לשנות את שמה הפרטי העברי לשם ספרדי יותר: כרמן. פירסמוה בצורה זו. הסיבה: כדי שהקהל לא יטעה לחשוב שזו זמרת ישראלית • • • ישראלים שביקרו לאחרונה בגרמניה, הבחינו בשתי דמויות מוכרות ש־התנוססו על שער חוברת־בלשים נפוצה, שהיתה תלויה בכל הקיוסקים ודוכני־העתו־נים. שם החוברת: הסכנה היא בת לוויתי והתמונה שעליה הראתה את **אורי זוהר** חמוש בעוזי ואת **אברהם אייזנברג** מזויין במקלע. מסתבר כי שער החוברת נלקח מתמונה מתוך הסרט חולות לוהטים

נחמן שטרקס וילד
לחטוף או לא לחטוף?

• • • השחקן הישראלי **יוסי גרבר**, ה־משחק עתה בתיאטרוני דרום־אפריקה, שם הספיק להופיע במשך השנה האחרונה ב־חמישה מחזות, גרם לאחרונה לסכסוך חמור בין שתי הנהלות תיאטרונים. יוסי מופיע מזה ארבעה חדשים, כמהנדס רוסי במחזה שכנים וחברים הזוכה להצלחה הגדו־לה ביותר לו זכה אי־פעם מחזה ביוהנס־בורג. אולם בינתיים עומד לפקוע תוקף כרטיס הטיסה לישראל של יוסי, והתיאט־רון שהביא אותו לדרום־אפריקה דורש מיוסי, תמורת הארכת תוקף הכרטיס, את מהצית מחירו — 155 לירות שטרלינג. תיאטרון אחר ששמע על כך היה מוכן לשלם את מחיר הכרטיס כדי לקבל את יוסי לתפקיד בידרמן במחזה מר בידרמן של מקס פריש. כתגובה, הביע גם התיאט־רון בו מופיע יוסי כעת את נכונותו לשלם את מחיר הכרטיס. בין שני התיאטרונים פרץ סכסוך שהובא לבירור באיגוד המקצו־עי של השחקנים. הפרשה זכתה לפרסום רב בעתוני דרום־אפריקה ועל יוסי נאסר לעזוב את דרום־אפריקה עד שהפרשה תתברר סופית. • • • לפני צאתם לסיור בדרום־אפריקה, קבעו **שייקה אופיר** ו**ג׳וקי ארקין** כי שייקה ישלח ארצה לאמרגנם את כל הביקורות שיופיעו עליהם בעתונות. כך גם היה. רק פעם אחת שלח ג׳וקי לאמר־גן ביקורת מודפסת. נאמר בה כי שייקה הוא אמן טוב, אך שג׳וקי הוא השולט בבמה. ג׳וקי חשש כי שייקה לא ישלח קטע זה לאמרגן.

פסוקי השבוע

● **ראש הממשלה דויד בן־גוריון:** „הייתי רוצה שלכל מטאטא רחובות בישראל תהיה השכלה אקדמאית.“

● **הנ״ל:** „עתונאים הם בדיוק כמו חייטים. יש חייטים טובים ויש חייטים לא טובים.“

● **ראש ממשלת בירית־המועצות ניקיטה כרושצ׳וב,** בפתיחת תערוכת ציורים מופשטים במוסקבה: „אי־אפשר להבין אם התמונות צוירו בידיו של אמן או בזנבו של חמור!“

● **סידני פילברמן,** ציר הפרלמנט הבריטי מטעם הלייבור, בנאום שנשא השבוע בבית־הנבחרים: „אני מרגיש את עצמי מושפל באופן אישי מיחסה של מדינת ישראל לדר׳ רוברט סובלן המנוח.“

● **פריס הנקוק,** שגרירה היוצא של בריטניה בישראל: „אלוהים ישמרנו מכל נסיון להחזרת השפעתנו לאזור.“

● **בית־השידור הישראלי,** התחנה הערבית של קול־ישראל, בתשובה לשאלת מאזין ששאל מדוע אין ישראל קונה טילים מצרים: „מאחר שמצרים מטילה חרם על מדינת ישראל, אין אפשרות לקנות ממנה שום מוצר, לרבות טילים.“

● **נחום סטלמך,** קפטן נבחרת הכדורגל הישראלית: „כל זמן שעתונות הספורט בארץ תנהל את הכתיבה שלה בצורה לא־הוגנת, וכל זמן שהקהל שלנו יהיה בלתי מחונך, אין לנו עתיד מבחינה ספורטאית בארץ.“

● **ויקטור גנוש,** אזרח ישראלי שהגיש צו־על־תנאי נגד שר המשטרה, אחרי שטען כי נאלץ לגנוב מכונית היות והמשטרה הוליכה אותו שולל בקשר להעדרה של ארוסתו: „חשבתי שאם למשטרה מותר לעבור על החוק, זה מותר גם לי, בתור אזרח.“